

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 11. decembar 2013.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: **sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući**
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **11. decembra 2013. godine**

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG DA SE
RATKU MLADIĆU IZDA NALOG SUBPOENA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Ratko Mladić

g. Branko Lukić
g. Miodrag Stojanović

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po Zahtjevu za izdavanje naloga *subpoena*: general Ratko Mladić (dalje u tekstu: Zahtjev), koji je optuženi podnio 18. aprila 2013., i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Kontekst i argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu traži od Vijeća da se, na osnovu pravila 54 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), Ratku Mladiću izda nalog *subpoena* da 29. jula 2013. godine pristupi kao svjedok u ovom predmetu.¹
2. U prilog Zahtjevu, optuženi tvrdi da je preuzeo mjere kako bi obezbijedio Mladićevu dobrovoljnu saradnju, ali da Mladić odbija da svjedoči.²
3. Optuženi dalje tvrdi da od Mladića, koji je bio načelnik Glavnog štaba Vojske Republike Srpske (dalje u tekstu: VRS), očekuje da u svjedočenju kaže da udruženi zločinački poduhvat koji se navodi u Trećoj izmijenjenoj optužnici (dalje u tekstu: Optužnica) nikad nije postojao, te da on nikad nije obavijestio optuženog, ni usmeno ni pismeno, o tome da će "zarobljenici iz Srebrenice biti pogubljeni, da je njihovo pogubljenje u toku ili da su već pogubljeni", što je neposredno relevantno za *mens rea* optuženog za genocid kojim se tereti po tački 2 Optužnice.³ Kako tvrdi optuženi, od Mladića se takođe očekuje da u svjedočenju kaže da se, tokom brojnih razgovora i sastanaka koje je on imao s optuženim, "oni nikad nisu dogovarali ni planirali da protjeraju Muslimane ili Hrvate" s područja pod srpskom kontrolom, što je neposredno relevantno za *mens rea* optuženog za zločine protiv čovječnosti i ratne zločine kojima se tereti po tačkama od 3 do 10 Optužnice.⁴ Pored toga, od Mladića se očekuje da u svjedočenju kaže da je redovno uvjeravao optuženog da granatiranje i snajpersko djelovanje u Sarajevu nisu bili neselektivni ili nesrazmerni i da VRS nije ispalio granate koje su pale na pijacu Markale u Sarajevu 1994. i 1995. godine, što je neposredno relevantno za *mens rea* optuženog za terorisanje kojim se tereti po tački 9 Optužnice.⁵

---

¹ Zahtjev, par. 1, 19.

² Zahtjev, par. 4–6, Dodatak A.

³ Zahtjev, par. 8–9, 15.

⁴ Zahtjev, par. 11.

⁵ Zahtjev, par. 10.

Od njega se takođe očekuje da svjedoči o tome da je odluka da se osoblje Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: UN) zatoči poslije vazdušnih napada NATO-a u maju 1995. godine donesena u dobroj vjeri da oni legitimno mogu biti zadržani kao ratni zarobljenici i da su izdata naređenja da im se ne smije učiniti ništa nažao, što je sve neposredno relevantno za *actus reus* i *mens rea* koji se traže za uzimanje talaca kojima se optuženi tereti po tački 11 Optužnice.⁶ Najzad, optuženi tvrdi da će Mladić moći da objasni zabilješke u svojim bilježnicama, koje su u potpunosti prihvачene u ovom predmetu, uprkos prigovorima optuženog, i koje se odnose na individualne sastanke i razgovore Mladića s optuženim, kao i sa drugim učesnicima.⁷

4. Optuženi tvrdi da je Mladićev iskaz potreban radi pobijanja tvrdnji Tužilaštva (dalje u tekstu: tužilac) da je optuženi "imao brojne izvore iz kojih je mogao da sazna za pogubljenje zatočenika iz Srebrenice", uključujući Mladića.⁸ Optuženi dalje tvrdi da je Mladićev iskaz takođe potreban za pobijanje tužiočeve tvrdnje da je postojao plan Mladića i optuženog da se počine zločini koji se navode u Optužnici. Pored toga, kako tvrdi optuženi, Mladić je jedini koji može detaljno da objasni lične kontakte koje je imao s optuženim, uključujući razgovore u četiri oka i telefonom.⁹

5. Najzad, optuženi napominje da se Mladiću trenutno sudi pred drugim pretresnim vijećem i da on može uskratiti odgovor na neka konkretna pitanja na osnovu privilegije da samog sebe ne inkriminiše.¹⁰ Optuženi stoga traži od Vijeća da obaveže Mladića da odgovori na takva pitanja uz istovremenu zaštitu od samoinkriminacije predviđenu u pravilu 90(E) Pravilnika.¹¹ Optuženi takođe napominje da je spreman "da što je moguće više usredsredi ispitivanje generala Mladića na usko definisana pitanja", kao i da "pristane na svako eventualno prilagođavanje rasporeda" s obzirom na Mladićevu zdravstveno stanje, uključujući to da se saslušanje njegovog iskaza na suđenju odvija samo jednom dnevno.¹²

⁶ Zahtjev, par. 12.

⁷ Zahtjev, par. 13.

⁸ Zahtjev, par. 15.

⁹ Zahtjev, par. 15.

¹⁰ Zahtjev, par. 17.

¹¹ Zahtjev, par. 17.

¹² Zahtjev, par. 18.

6. Tužilac je 18. aprila 2013. obavijestio Vijeće e-mailom da ne želi odgovoriti na Zahtjev.

7. Vijeće je 25. aprila 2013. usmeno odobrilo Mladićevu molbu za odobrenje da odgovori na Zahtjev.¹³

8. Mladić je 14. maja 2013. na povjerljivoj osnovi dostavio Odgovor Ratka Mladića na Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*: general Ratko Mladić (dalje u tekstu: Odgovor), s povjerljivim i *ex parte* dodatkom (dalje u tekstu: Dodatak), kojim se protivi Zahtjevu.¹⁴ On tvrdi da član 21(4)(g) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) predviđa da optuženi ima pravo "da ne bude primoran da svjedoči protiv sebe ni da prizna krivicu" i da je on stoga zaštićen od toga da bude primoran da svjedoči u predmetu *Karadžić*, što je "u suštini isto" kao da svjedoči u vlastitom predmetu.¹⁵ On tvrdi da bi, s obzirom na sličnost između njegove vlastite optužnice i Optužnice protiv optuženog, teme navedene u Zahtjevu iziskivale da on svjedoči u vezi s bitnim elementima Optužnice u svom predmetu.¹⁶ On dalje tvrdi da je tužilaštvo već najavilo da će njegove eventualne iskaze pred drugim sudovima predložiti kao dokaze u njegovom predmetu.¹⁷ Shodno tome, ako bi ga ovo Vijeće primoralo da svjedoči, on bi u suštini bio primoran da svjedoči protiv sebe u postupku koji se vodi protiv njega, čime bi bio prekršen član 21(4)(g) Statuta.¹⁸

9. Mladić takođe tvrdi da bi primorati ga da svjedoči bilo u suprotnosti s načelom ekonomičnosti sudskog postupka. On navodi da bi, budući da se predložene teme ispitivanja tiču suštine njegove optužnice, "imao pravo da iznese prigovore na to i da legitimno inisistira na svom pravu da na njih ne odgovori", čime bi se "umanjila vrijednost iskaza datog na takav način".¹⁹

10. Najzad, Mladić tvrdi da ga pogoršano zdravstveno stanje ograničava da učestvuje samo u svom suđenju.²⁰ U prilog tome, on prilaže Odgovoru nekoliko medicinskih

¹³ Pretres, T. 37771 (25. april 2013.); v. takođe Zahtjev odbrane za odobrenje da odgovori na Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*: general Ratko Mladić, 25. april 2013.

¹⁴ Odgovor, par. 3.

¹⁵ Odgovor, par. 4–5.

¹⁶ Odgovor, par. 6.

¹⁷ Odgovor, par. 7.

¹⁸ Odgovor, par. 7.

¹⁹ Odgovor, par. 8–11.

²⁰ Odgovor, par. 12, 15.

izvještaja.²¹ Pored toga, Mladić tvrdi da su i on i njegovi branioci preopterećeni sudenjem u njegovom vlastitom predmetu, kao i da ga njegov tim odbrane ne može pripremati za davanje iskaza u predmetu *Karadžić*.²²

11. Vijeće je 5. jula 2013. godine obavijestilo strane u postupku da će odgoditi donošenje odluke po Zahtjevu dok Žalbeno vijeće ne donese odluku po žalbi Zdravka Tolimira na odluku ovog Vijeća kojom se Tolimir obavezuje da svjedoči u ovom predmetu.²³ Glavno pitanje u Tolimirovoj žalbi bilo je da li optuženi protiv kojeg je postupak pred Međunarodnim sudom još u toku, kao što je to slučaj i s Tolimirom i Mladićem, može biti prinuđen na davanje iskaza u drugom predmetu pred Međunarodnim sudom i tako rizikovati davanje samoinkriminišućeg iskaza. Vijeće je odlučilo da odgodi donošenje odluke po tom Zahtjevu budući da bi ishod žalbe direktno uticao na tu odluku.

12. Žalbeno vijeće je 13. novembra 2013. godine donijelo Odluku po žalbi na Odluku po zahtjevu optuženog da se Zdravku Tolimiru izda nalog *subpoena* (dalje u tekstu: Odluka po Tolimirovoj žalbi), kojom je odbilo Tolimirovu žalbu i zaključilo da zaštita od samoinkriminacije, kako je za optužene pred Međunarodnim sudom predviđeno članom 21(4) Statuta (dalje u tekstu: Statut) Međunarodnog suda, ne isključuje mogućnost da se ti optuženi primoraju da svjedoče u postupku u kojem se ne rješava po optužbama protiv njih.²⁴ Ono je takođe napomenulo da pravilo 90(E) Pravilnika, koje dopušta Vijeću da nekog svjedoka primora da dâ izjave kojima se može inkriminisati, zabranjuje kasniju upotrebu tih izjava, "posredno ili neposredno", u predmetu protiv tog svjedoka i tako pruža adekvatnu zaštitu optuženima pred Međunarodnim sudom u slučaju da budu primorani da daju inkriminišuće izjave prilikom svjedočenja u drugom predmetu.²⁵

---

²¹ Odgovor, par. 12; Dodatak.

²² Odgovor, par. 13–14.

²³ V. Pretres, T. 40841–40842 (5. juli 2013.). V. takođe Odluka po zahtjevu optuženog da se Zdravku Tolimiru izda nalog *subpoena*, 9. maj 2013. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s nalogom *subpoena* Tolimiru); Odluka po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje da uloži žalbu na Odluku u vezi s nalogom *subpoena*, 4. jun 2013.

²⁴ Odluka po Tolimirovoj žalbi, par. 36.

²⁵ Odluka po Tolimirovoj žalbi, par. 43–45.

13. Pravni savjetnik optuženog je 15. novembra 2013. obavijestio Vijeće da Mladić i dalje odbija da svjedoči, uprkos garancijama Žalbenog vijeća u Odluci po žalbi u predmetu *Tolimir*.²⁶

II. Mjerodavno pravo

14. Pravilo 54 Pravilnika predviđa da pretresno vijeće može izdavati naloge *subpoena* "koji su potrebni za vršenje istrage ili pripremu i vodenje suđenja". Izdavanje naloga *subpoena* se smatra "potrebnim" u smislu pravila 54 ukoliko je pokazana legitimna forenzička svrha pribavljanja predmetnih informacija:

Strana koja [...] podnosi molbu za izdavanje takvog naloga ili *subpoene* morala bi pokazati razumnu osnovu za svoje vjerovanje da postoji velika vjerovatnost da joj potencijalni svjedok pruži informacije koje će joj bitno pomoći u izvođenju dokaza u vezi sa jasno definisanim pitanjima koja se odnose na predstojeće suđenje.²⁷

15. Da bi ispunio ovaj uslov legitimne forenzičke svrhe, podnositelj zahtjeva možda mora predočiti informacije o faktorima kao što su položaj koji je potencijalni svjedok zauzimao u odnosu na dotične dogadaje, eventualni odnos svjedoka s optuženim, mogućnost koju je svjedok eventualno imao da posmatra te dogadaje, kao i eventualne izjave koje je svjedok u vezi s tim dogadajima dao tužiocu ili drugima.²⁸

16. Čak i ako se pretresno vijeće uvjerilo da je podnositelj zahtjeva ispunio uslov legitimne forenzičke svrhe, izdavanje naloga *subpoena* može biti neprikladno ako se tražene informacije mogu pribaviti na druge načine.²⁹ Najzad, podnositelj zahtjeva mora pokazati da je učinio razumne pokušaje da obezbijedi dobrovoljnju saradnju potencijalnog svjedoka i da su ti pokušaji bili bezuspješni.³⁰

---

²⁶ Pretres, T. 43626 (15. novembar 2013.).

²⁷ *Tužilac protiv Krstića*, predmet br. IT-98-33-A, Odluka po molbi da se izdaju *subpoene*, 1. juli 2003. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krstić*), par. 10; *Tužilac protiv Halilovića*, predmet br. IT-01-48-AR73, Odluka u vezi s izdavanjem naloga *subpoena*, 21. juni 2004. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Halilović*), par. 6; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu dodeljenih branilaca da Tony Blair i Gerhard Schröder svedoče i da se s njima pre svedočenja obavi razgovor, 9. decembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević*), par. 38.

²⁸ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6; Odluka u predmetu *Krstić*, par. 11; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 40.

²⁹ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 41.

³⁰ *Tužilac protiv Perišića*, predmet br. IT-04-81-T; Odluka po zahtevu tužilaštva za izdavanje naloga *subpoena ad testificandum*, 11. februar 2009., par. 7; *Tužilac protiv Simbe*, predmet br. ICTR-01-76-T, Odluka po zahtjevu odbrane za izdavanje naloga *subpoena* svjedoku SHB, 7. februar 2005., par. 3.

17. Naloge *subpoena* ne treba izdavati olako budući da su skopčani s primjenom prisilnih mjera i mogu dovesti od izricanja krivičnih sankcija.³¹ Diskreciono ovlaštenje pretresnog vijeća za izdavanje naloga *subpoena* je, stoga, neophodno kako bi se obezbijedilo da se prinudni mehanizam naloga *subpoena* ne zloupotrebljava i/ili koristi kao procesna taktika.³² U suštini, nalog *subpoena* treba smatrati krajnjim sredstvom.³³

III. Diskusija

A. Nalozi *subpoena* i optuženi pred Međunarodnim sudom

18. Kako je gore napomenuto, Žalbeno vijeće je zaključilo da zaštita od samoinkriminacije, koja je predviđena za optužene pred Međunarodnim sudom u članu 21(4) Statuta, ne isključuje mogućnost da se ti optuženi primoraju da svjedoče u postupku u kojem se ne rješava po optužbama protiv njih.³⁴ Shodno tome, ništa ne sprečava ovo Vijeće da izda nalog *subpoena* Mladiću, pod uslovom da optuženi ispunii uslove navedene gore u odjeljku o Mjerodavnom pravu.

B. Uslovi za izdavanje naloga *subpoena*

19. Pošto je razmotrilo Dodatak A Zahtjevu, u kojem optuženi prilaže dopis u kom se navodi da Mladić odbija da svjedoči, te imajući u vidu argumente koje je iznio pravni savjetnik optuženog 15. novembra 2013.,³⁵ Vijeće se uvjerilo da je optuženi učinio razumne pokušaje da obezbijedi Mladićevu dobrovoljnu saradnju i da su ti pokušaji bili bezuspjeešni.

20. Kako je gore navedeno, da bi ispunio potreban uslov za izdavanje naloga *subpoena*, optuženi mora da pokaže da ima razumnog osnova za uvjerenje da postoje dobri izgledi da će Mladić moći da pruži informacije koje će mu bitno pomoći u

³¹ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6; *Tužilac protiv Brđanina i Talića*, predmet br. IT-99-36-AR73.9, Odluka po interlokutornoj žalbi, 11. decembar 2002., par. 31.

³² Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6, 10.

³³ V. *Tužilac protiv Martića*, predmet br. IT-95-11-PT, Odluka po Dodatnom podnesku tužilaštva u vezi sa Zahtevom tužilaštva za izdavanje naloga *subpoena* od 3. juna 2005. godine, zavedena na povjerljivoj i *ex parte* osnovi 16. septembra 2005., par. 12. "Drugim rečima, takve mere [naloge *subpoena*] treba primjenjivati oprezno i samo ako na raspolaganju ne stoje druge, manje nametljive mere, koje bi verovatno obezbedile efekat koji datom merom pokušava da se postigne".

³⁴ Odluka po žalbi u predmetu *Tolimir*, par. 36.

³⁵ V. par. 13, *supra*.

odbrani, u odnosu na jasno identifikovana pitanja relevantan za njegovo suđenje.³⁶ Vijeće napominje da je Mladić bio načelnik Glavnog štaba VRS i oficir na najvišem položaju u VRS-u. Prema tome, bio je u kontaktu s optuženim i imao je priliku da posmatra i učestvuje u mnogim događajima obuhvaćenim Optužnicom. Pošto je takođe procijenilo očekivani obim Mladićevog svjedočenja, kako je naveden u Zahtjevu,³⁷ Vijeće se uvjerilo da je ono relevantno za brojna pitanja u vezi s odbranom optuženog. Na primjer, kako tvrdi optuženi, od Mladića se očekuje da kaže da udruženi zločinački poduhvat koji se navodi u Optužnici nije postojao.³⁸ Od njega se takođe očekuje da kaže da nikad nije obavijestio optuženog da će zarobljenici iz Srebrenice "biti pogubljeni, da je njihovo pogubljenje u toku ili da su već pogubljeni" i da nikad nije bilo nikakvih naredbi ni planova u ime optuženog da se pogube ti zarobljenici.³⁹ Shodno tome, u svjetlu gorenavedenog, Vijeće se uvjerilo da je optuženi pokazao razumnu osnovu za svoje uvjerenje da postoje dobri izgledi da će Mladić moći da pruži informacije koje bi mu bitno pomogle u odbrani, u odnosu na jasno identifikovana pitanja relevantna za njegovo suđenje.

21. Čak i ako se Vijeće uvjerilo da podnositelj zahtjeva ispunjava uslov legitimne forenzičke svrhe, izdavanje naloga *subpoena* može biti neprikladno ako se tražene informacije mogu pribaviti na druge načine.⁴⁰ Vijeće napominje da je Zahtjev široko formulisan u smislu dokaza za koje se od Mladića očekuje da ih pokrije i da, kao takav, prožima cjelokupnu tezu optuženog. Ovo pak znači da su Vijeću već predviđeni obimni dokazi koje su optuženi i tužilac ponudili u vezi s nekim pitanjima o kojima se očekuje da svjedoči Mladić. Na primjer, u pogledu njegovog očekivanog svjedočenja o navodnom postojanju udruženog zločinačkog poduhvata koji se optuženom stavlja na teret u Optužnici, Vijeće je saslušalo brojne svjedočoke koji su u svjedočenjima rekli da takav udruženi zločinački poduhvat nije postojao, uključujući i one osobe za koje se navodi da su bile učesnici u tom udruženom zločinačkom poduhvatu.⁴¹ Pored toga,

³⁶ V. par. 14, *supra*

³⁷ Zahtjev, par. 8–13.

³⁸ Zahtjev, par. 8.

³⁹ Zahtjev, par. 9.

⁴⁰ V. par. 16, *supra*.

⁴¹ V., npr., Milan Martić, T. 38090–38093 (9. maj 2013.), T. 38160 (13. maj 2013.); D3528 (Izjava svjedoka Milana Martića od 7. maja 2013.), par. 23; D3665 (Izjava svjedoka Vojislava Šešelja od 1. juna 2013.), par. 31–35; Vladislav Jovanović, T. 34274–34275, 34283–34285 (26. februar 2013.); D3015 (Izjava svjedoka Vladislava Jovanovića od 22. februara 2013. godine, par. 50–52; Milorad Dodik, T. 36842–36844, 36902–36903 (9. april 2013.); Momir Bulatović, T. 34540–3452 (28. februar 2013.);

očekuje se da će više potencijalnih svjedoka u svjedočenjima reći da udruženi zločinački poduhvat nije postojao, budući da im je Vijeće izdalo naloge *subpoena* pa bi mogli uskoro svjedočiti.⁴²

22. Međutim, Vijeće takođe smatra da ima i drugih, konkretnijih aspekata Mladićevog očekivanog svjedočenja koji se ne mogu obezbijediti na druge načine, naročito s obzirom na Mladićev položaj u VRS, njegovu navodnu umiješanost u mnoge od događaja koji se navode u Optužnici i njegov odnos s optuženim. Na primjer, Mladić je u jedinstvenom položaju da svjedoči u vezi s informacijama koje je proslijedio ili nije proslijedio optuženom u pogledu mnogih događaja koji se navode u Optužnici, uključujući pogubljenja u Srebrenici i incidente granatiranja i snajperskog djelovanja u Sarajevu. On će takođe moći da razjasni neke od zabilježaka koje je unio u svoje bilježnice u vrijeme mnogih događaja relevantnih za Optužnicu. Prema tome, Vijeće je mišljenja da se, iako je optuženi već pribavio neke dokaze za koje se očekuje da će ih pružiti Mladić ili ih može pribaviti posredstvom drugih svjedoka, drugi aspekti ne mogu obezbijediti na drugi način osim preko samog Mladića.

23. Vijeće je stoga mišljenja da je optuženi ispunio potrebne uslove za izdavanje naloga *subpoena* Mladiću. Vijeće takođe podsjeća da zadržava diskreciono ovlaštenje iz pravila 90(E) da obaveže ili ne obaveže nekog svjedoka da odgovori na određena pitanja.⁴³ Vršeći ovo diskreciono ovlaštenje, Vijeće će imati u vidu činjenicu da je suđenje Mladiću trenutno u toku i postaraće se da njegova prava budu zaštićena.

C. Mladićovo zdravstveno stanje i obaveze u predmetu

24. Premda ima u vidu Mladićeve argumente u vezi s njegovim lošim zdravstvenim stanjem i obavezama u vlastitom predmetu, Vijeće ne smatra da ti faktori dosežu takav

D3051 (Izjava svjedoka Momira Bulatovića od 25. februara 2013.), par. 14–18; D2774 (Izjava svjedoka Milenka Indića od 19. januara 2013.), par. 6–7; D3659 (Izjava svjedoka Ljubomira Borovčanina od 30. maja 2013.), par. 46; Momčilo Krajišnik, T. 43269–43270, T. 43298–43302, T. 43339–43341 (12. novembar 2013.); John Zametica, T. 42470–42471 (29. oktobar 2013.); D3993 (Izjava svjedoka Vujadina Popovića od 2. novembra 2013.), par. 39, 54; D3932 (Izjava svjedoka Milenka Živanovića od 27. oktobra 2013.), par. 13.

⁴² V., npr., Odluka po zahtjevu optuženog da se Zdravku Tolimiru izda nalog *subpoena*, 9. maj 2013., par. 16–21; Odluka po zahtjevu optuženog da se Ljubiši Beari izda nalog *subpoena*, 9. maj 2013., par. 12–15; Odluka po zahtjevu optuženog da se Radivoju Miletiću izda nalog *subpoena*, 9. maj 2013., par. 13–15.

⁴³ V. Odluka u vezi s nalogom *subpoena* Tolimiru, par. 22.

nivo da bi dato diskreciono ovlaštenje trebalo iskoristiti tako da se doneše odluka protiv izdavanja naloga *subpoena* Mladiću.

25. U vezi s Mladićevim zdravstvenim stanjem, Vijeće napominje da se on smatra sposobnim da prisustvuje vlastitom suđenju četiri dana sedmično.⁴⁴ Vijeće takođe nije uvjereni da medicinski izvještaji priloženi Odgovoru pokazuju da će Mladić *nužno* biti nesposoban da dâ smislen iskaz pred ovim Vijećem. Najzad, Vijeće je spremno da prilagodi raspored Mladićevog svjedočenja kako bi se otklonile bojazni u vezi s njegovim zdravstvenim stanjem.

26. U vezi s Mladićevim argumentima o njegovim i braniočevim obavezama u vlastitom predmetu, Vijeće napominje da je predviđeno da on svjedoči u predmetu protiv optuženog u januaru 2014. godine.⁴⁵ Vijeće takođe napominje da tužilac u predmetu *Mladić* trenutno ispituje svog posljednjeg svjedoka i da se očekuje da će njegov dokazni postupak biti okončan do januara 2014.,⁴⁶ dok se početak izvođenja dokaza odbrane u tom predmetu očekuje u maju 2014.⁴⁷ Prema tome, u januaru 2014. godine, izuzev potencijalnog postupka na osnovu pravila 98bis, Mladić i njegovi branioci neće morati da prisustvuju svakodnevnim raspravama i unakrsnom ispitivanju svjedoka i/ili da se za njih pripremaju.

IV. Dispozitiv

27. U skladu s tim, Vijeće, na osnovu pravila 54 Pravilnika, ovim **ODOBRAVA** Zahtjev i:

- a. **NALAŽE** Sekretarijatu Međunarodnog suda da preduzme razumno potrebne korake kako bi se obezbijedilo da se nalog *subpoena* uruči Ratku Mladiću u Pritvorskoj jedinici Ujedinjenih nacija; i

---

⁴⁴ V., generalno, *Tužilac protiv Ratka Mladića*, predmet br. IT-09-92-AR73.3, Odluka po Mladićevoj interlokutornoj žalbi u vezi s izmjenom rasporeda zasjedanja na suđenju zbog zdravstvenog stanja optuženog, 22. oktobar 2013.

⁴⁵ V. Podnesak odbrane u vezi s rasporedom svjedoka za januar i februar 2014., 29. novembar 2013., zaveden na javnoj osnovi s povjerljivim Dodatkom A.

⁴⁶ V. *Tužilac protiv Ratka Mladića*, predmet br. IT-09-92-T, Pretres, T. 18200 (21. oktobar 2013.), T. 20189–2091 (3. decembar 2013.).

⁴⁷ *Tužilac protiv Ratka Mladića*, predmet br. IT-09-92-T, Pretres, T. 20224 (3. decembar 2013.)

b. **TRAŽI** od Službe za žrtve i svjedočke Međunarodnog suda da pruži svu eventualnu potrebnu pomoć u provođenju ove Odluke.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsedavajući

Dana 11. decembra 2013. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]